

Hradovan

**Základná
škola
Polianska**

Rok 2022/2023

Máj/jún

V TOMTO ČÍSLE NÁJDETE:

Slovo na úvod	1
Recept na čarodejnicky gul'áš	2-3
Detektívny denník	4
Letný slnovrat	5
Bez servitky	6
Škola v prírode	7
Interview	8-9
Vtípy	11
Hádanky	12

Slovo na úvod

Ahojte, kamoši! A je to tu. Posledné dni v školských laviciach sa chýlia ku svojmu koncu. Zbehlo to, čo? Len pred chvíľou sme zasadli do lavíc a už sa z nich aj dvíhame. Máme za sebou úspešný rok plný rôznych súťaží, aktivít, smiechu, ale aj sĺz. Podťe si spoločne prelistovať posledné číslo nášho časopisu a s chuťou sa pripraviť na dlho očakávané prázdniny. Užite si leto! :)

RECEPT NA ČARODEJNÍCKY GULÁŠ č. 13

SUROVINY

Nohy pavúkov trielivých – aspoň 50 ks

Koža z hadice mračnej dlhá aspoň 1 meter

Krídlo draka ohniváka

3 ks Babského ucha

Pohár sadla z muchy prelietavej

Rybia pavučina – nájdete ju iba v močiari Pani Zlatovravnej

3 oči zo žaby krátkoskákavej

Pohár slizu zo slimáko-prda

Gumidžús

Mravčia sušená krv

Kozie bobky – 2kg

Mletá veveričia srst' na dochutenie

SAMOTNÁ PRÍPRAVA

Základom dobrého čarodejníckeho gulášu sú kvalitné suroviny. Na ne si dajte pozor a nájdite si čas na ich nájdanie aj mesiac predtým, ako sa tento guláš rozhodnete pripraviť.

Pred samotným varením musíme vykonať rituál čarodejníckeho varenia. Všetky suroviny si poukladáme do kruhu, dvakrát sa zatočíme doľava, raz podskočíme na ľavej nohe, vytrhneme si päť vlasov spoza pravého ucha a vyriekneme zázračné zaklínadlo: „ IN DEMIKATO BRUCHATTO, HEXEN KESSEL!!!“

Hotovo – môžeme začať.

Nohy pavúkov je potrebné rozlomiť na tri časti, namočiť ich do slizu zo slimáko-prda a nechať odstáť tri dni.

Po troch dňoch k rozmočeným nohám pridáme pohár sadla z muchy prelietavej, krídlo draka rozlomené na štyri časti, babské ucho a kožu z hadice. Prilejeme gumidžús a očká zo žaby. Dvadsaťkrát zamiešame.

Po štyroch dňoch presne o polnoci raz zamiešame zhora dolu.

Ráno o štvrtej hodine a piatej minúte pridáme kozie bobky, mravčiu sušenú krv – podľa chuti, ale nie veľké množstvo, aby nám mravce opäť neožili. Takto varíme 7 hodín.

Potom už len dosypeme veвериčiu srst' a samozrejme použijeme naše kúzlo: „ IN DEMIKATO BRUCHATTO, HEXEN KESSEL!!!“

Pred podávaním na tanieri prikryjeme pavučinkou, aby nás ochránila pred nevoľnosťou.

F. Lörinc

Detektívny denník Daniela Hanaka

22.8.1982-

Povedať o nejakom mieste, že je rajom na zemi, znamená určite, že sa tam človek ako ja užívajúci si život plnými dúškami, cíti doslova ako ryba vo vode. Bahamy. Plytká voda a taká čistá, že potápanie a plávanie je neopísateľné. Miestni obyvatelia sú známi svojou prívetivosťou a dobrosrdečnosťou. Aj keď je potrebné dodať, že miestny rum má na tom tiež nemalú zásluhu. Prvé dni som doslova preležal na teplej piesočnatej pláži, len tak pozorujúc palmy. Vyrušil ma zamestnanec hotela, v ktorom som bol ubytovaný: „Prišiel vám telegram pán Hanak, prísne tajný a veľmi dôležitý.“ Bol som prekvapený, veď všetci vedia, že som na dovolenke. Kto by mi mohol poslať taký dôležitý telegram a ešte k tomu aj z Československa? Otvoril som telegram a začal som čítať: Pán Hanak potrebujeme vašu pomoc, poslala som vám správu najrýchlejšie, ako to len šlo. Ide o vašu sestru! Prosím dostavte sa čo najskôr do Košíc, na Fakľovú 4. Penelopa Petrovová. Síce som si chcel užiť dovolenku, no toto je pre mňa dôležitejšie. „Zarezervujte mi prvý let do Košíc!“ hovoril som vrátnikovi hotela. „Do Košíc? A vy ste sa už úplne zbláznili? Najbližšie to máte do Budapešti.“ „Dobre, ale rýchlo!“ odpovedal som. Tým, že som si dovolenku užíval na plno, nestihol som sa ani vybalit'. Schmatol som kufor, kabát a denník, bez ktorého si neviem predstaviť vyriešiť žiaden prípad a rýchlo som utekal na recepciu. „Lietadlo odlieta o necelú hodinu, tak si pohnite!“ povedal recepcný.

Vedel som, že ten let musím stihnúť. Keď som prišiel na letisko, do odletu zostávalo 15 minút. Išlo mi o každú sekundu, no nakoniec som let stihol. Keď som si sadol na svoje miesto v lietadle, rozmýšľal som ako celé tie roky riešim prípady z celého sveta a teraz sa opäť vraciam do Košíc. Faktom je, že 3.7.1937 som sa tam narodil. V roku 1948, tak ako mnoho detí, ma moji rodičia poslali kvôli vzdelaniu za mojou tetou do Viedne. V tom čase nikto nemohol vedieť, že kvôli politickej situácii, sa na dlhý čas nevrátim domov. A úprimne, po smrti mojich rodičov som sa tam vrátiť ani nechcel. Celý môj život ma moja teta hnala do medicíny, no pre mňa to bolo len utrpenie. Celé noci som presedel pri knižkách, ale ak by som povedal primárke prestížnej Viedenskej kliniky, no zároveň aj mojej tete, že s medicínou chcem skončiť vo štvrtom ročníku, bola by sklamaná a to by bolo pre mňa ešte väčšie utrpenie. Prelomom môjho života bolo, keď môjho spolužiaka zavraždili na internáte a moje vnútorné ja ma ťahalo sa do toho ponoriť, zistiť viac. Tak som pátral a po 2 týždňoch úsilia som vyriešil môj prvý prípad. Odvtedy som sníval, že sa stanem celosvetovo známym detektívom. Môj sen sa mi splnil a ja teraz idem riešiť ďalší z mnohých prípadov. Tajomstvom môjho úspechu je môj denník. Pomocou neho som vyriešil každý prípad v mojom živote. Teta mi hovorievala, že mojím talentom, je môj zrak. Po príchode do Viedne som od nej dostal na 11. narodeniny denník. Všetko, čo som videl, som si zapísal a neskôr pomocou toho, som si spájal súvislosti. A tak riešim prípady doteraz. Riešil som prípady v Hongkongu, Káhire, LA, Mexiku aj v Osle, o to náročnejšie je vrátiť sa späť do Československa. Premýšľam, čo si odtiaľ ešte pamätám? Jediné, čo mi napadne, sú dlhé ranné prechádzky s mojou mamou a nemôžem zabudnúť na moju sestru, ktorá ma dostala z každého môjho problému. Po tom, ako som spálil triednu knihu u nás na záhrade, ma vylúčili zo školy. Z tohto ma už nedostala ani moja super sestra. Musel som odísť ďaleko na inú školu, odvtedy som býval na internáte. Jediným našim spojením boli listy, ktoré sme si posielali. Písala krasopisne, aj keď bola ľaváčka. Myslím, že talent opisu mám od nej. Po mojom dlhom lete ma čakala ešte dlhá cesta do Košíc, ubytoval som sa a išiel som sa vyspať.

Magický deň letného slnovratu

Letný slnovrat alebo slávnosť letného slnovratu je jeden z najvýznamnejších pôvodných sviatkov Slovanov. Aj keď sa jednotlivé zvyky líšili v závislosti od regiónu kde sa slávia, základným motívom zostávalo obradné kúpanie, pálenie ohňov, skákanie cez oheň, púšťanie zapáleného kolesa („slnka“) dolu kopcom, spievanie piesní, kolotance - chorovody, ... Vyznačoval sa vyslovene pohanskými zvykmi, oslavujúcimi začiatok leta s najdlhšími dňami v roku a ich poslaním bolo magicky zaistiť zdarný priebeh leta a proces dozrievania úrody s dostatkom vlahy (kúpanie), tepla (motív ohňa) a plodivej sily.

Preto aj spomínané pálenie ohňov. Vatry boli menšie, ako v súčasnosti. Také, aby sa dali preskočiť. Preskakovaním ohňov si mladí dokazovali svoju šikovnosť a obratnosť. Na pripomenutie si sily slnka, ktoré bolo v tento deň na vrchole a odteraz už len klesalo, púšťali ľudia z vrchov do dolín zapálené kolesá. Do ohňa sa hádzal chlieb alebo posúch na znak obetovania, ako bolo zvykom v pohanských kultúrach. Oheň mal tiež privolať dážď a popol rozsypaný na role ochraňoval úrodu.

Bez servítky

Tento rok sa na našej škole otvoril veľmi populárny krúžok s názvom Bez servítky. Pod vedením pani učiteľky Čurmovej a Jackovej sa deti učia pripraviť chutné a jednoduché jedlá studenej ale aj teplej kuchyne, slané i sladké. Deti si to náramne užívajú, veď posúďte sami. :)

Škola v prírode

Naši štvrtáci sa zúčastnili školy v prírode. Spoločný čas trávili programovaním, návrhom a skladaním robota z lega, ktorý sa hýbal, maľovali kamene, robili odlačky do hlíny, chytili žabku a vytvorili jej priehradu v potoku a zažili mnoho dobrodružstiev. Ved' pozrite sa sami :)

Rozhovor s pani učiteľkou VOJTKOVOU

1. Baví vás práca učiteľky?

MV: Samozrejme, svoju prácu vnímam ako určité poslanie.

2. Ako dlho učíte?

MV: hmm.. Už je to skoro dvadsaťpäť rokov.

3. Čím ste chceli byť pred tým, ako ste sa stali učiteľkou?

MV: Tak, vždy som chcela byť doktorka, teda to len do siedmeho ročníka, pokým sme začali preberať ľudské telo, ale chcela som byť aj speváčka. A keby som si mohla ešte raz vybrať, dnes by som možno bola záhradná architektka. To však neznamená, že svoju prácu nemám rada.

4. Máte nejaký skrytý talent?

MV: Zatiaľ on ňom neviem, možno môj verbálny prejav.?

5. Máte nejakú super schopnosť?

MV: Jasné, dokážem učiť deti jazyky :D

6. Ste skôr optimistka alebo pesimistka?

MV: Snažím sa byť optimistka.

7. Počúvate radi hudbu? Ak áno, koho radi počúvate?

MV: Áno, hudbu mám veľmi rada, ešte radšej ju počúvam. Mám rada talianskeho skladateľa Ludovica Einaudiho.

8. Akú krajinu by ste chceli navštíviť?

MV: Kde začať?... Malé Divy, Omán, Írsko, Škótsko, Maroko,...

9. Aký bol váš najneoblúbenejší predmet?

MV: Chémia:!

10. Máte nejaký oblúbený film?

MV: Áno, filmy Jurský park!!

11. Ktorý jazyk máte radšej? Nemčinu alebo angličtinu? Ktorý z nich je podľa vás ľahší?

MV: Učím radšej angličtinu, učí sa mi ľahšie, keďže ju deti majú radšej než nemčinu.

12. Existuje nejaký jazyk, ktorý by ste sa chceli naučiť?

MV: Áno, hvízdací jazyk, Sylbo, ktorým sa hovorí na Kanárskych ostrovoch.

13. Máte nejaké domáce zvieratko?

MV: Máme psíka, Stellku, ale o nej už asi všetci viete

14. S akou osobou žijúcou alebo nežijúcou by ste chceli ísť na večeru?

MV: S mojím ockom.

15. Tešíte sa na leto?

MV: Veeeeel'mi!

Učíš sa dlho a nejde ti to?
Bojíš sa písomiek a skúšania?
Máš pocit, že ťa spolužiaci neberú?
Si tu nový/ nová?
Potrebujeteš sa porozprávať?
Trápia ťa nezodpovedané otázky?

SME TU PRE TEBA

Kto sme? Mgr. Lucia Fazekášová (školská psychologička)
Mgr. Dominika Bednárová, PhD., MBA (školská špeciálna pedagogička)

Kde nás nájdeš? V zborovni alebo v pavilóne B na poschodí

V ktoré dni: od pondelka do piatka od 8:00 do 15:30

Ako sa môžeš s nami spojiť:

osobne v kabinete psychológa, ale aj na chodbe aj
prostredníctvom **triedneho učiteľa**,

prostredníctvom **schránky dôvery** (pri zborovni),

Online: na stránke školy—Virtuálna schránka dôvery <https://zspolianska.edupage.org/>

mailom na : zs.lucia.fazekasova@gmail.com,

Vtipy

Otec sa chystá na poľovačku. Malý synček sa ho pýta:

– Oci, bojíš sa zajacov?

– Nie!

– Tak prečo si berieš pušku aj psa?

– Stoj! – kričí policajt na zlodēja.

– Ty stoj, teba nikto nenaháňa.

Na hodine zemepisu sa pýta učiteľ, kde sú Andy.

Neviem, pán učiteľ, asi tam, kde ste si ich položili, – odpovedá žiak.

– Dostal som za vysvedčenie bicykel, a ty?

– Aj ja som dostal...

Hádanky

Bezhlavý tlst'áček v širokom klobúku,
na jednej nohe vybehol na lúku.

Sivé krídla, biele telo, čo nad riekou preletelo?

Vo vode sú plavci zdatní a na súši neobratní. Čo je to?

Hore, a či dolu, chodia stále spolu,
nové, a či staré, chodia stále v páre. Čo to je?

Poznám jeden domček. V ňom päť bratov býva, každý sa vo svojej izbičke ukrýva .

Má to rohy, no žiadne nohy.

Nemá hlavy, a predsa má hrdlo.

**Guess
what ???**

Slovo na záver

Milí čitateľ, milá čitateľka,

dúfame, že sa ti toto vydanie časopisu páčilo, lebo sme si na ňom dali naozaj záležať. Tím nášho časopisu tvoria približne šiesti ľudia a preto nám niekedy trvá dlhšie jeho vydanie. Avšak, dvere ma otvorené každý, kto má a vie čo chce povedať alebo napísať. Nediskriminujeme, malý či veľký, druhák či deviatak, dievča či chlapec, pomoc sa nám zide :) Ak máš záujem pokojne zastav na chodbe alebo v zborovni pani učiteľku Čurmovú, ktorá ma časopis na starosť a obohat' nás svojou prácou. Tešíme sa na vás v ďalšom čísle.

Váš tím z Polianskej :)

